

[C. F. J. Sven.]

kan virke i den Retning. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling.

Jeg maa dog henstille, at det undergives en kortvarig Udvalgsbehandling, idet vi ud fra rent principielle Betragtninger mener, at en Ændring i en saa vigtig Lovgivning som Arbejdsløshedslovgivningen ikke bør passere Rigsdagen uden at have været undergivet en Udvalgsbehandling. Dertil kommer, at der er visse Oplysninger, vi gerne ønsker fremskaffet, og som bedst fremskaffes under Udvalgsbehandling. Men det er selvfølgelig ikke Tanken, at denne skal være særdeles langvarig, ogsaa vi ønsker at faa Lovforslaget fremmet mest muligt, og vi ønsker at bevise det i Ger-ning.

Jeg tror derfor, at det vil være det heldigste, om man her undlader at komme ind paa en mere almindelig Drøftelse af hele Arbejdsløshedsproblemet, saaledes som den sidste ærede Taler gjorde. Det drejer sig jo her kun om en Enkelthed, og naar man bedyrer, at man gerne vil se Lovforslaget fremmet hurtigst muligt, falder det lidt mærkeligt ud, at man ved alle mulige Midler søger at lægge op til en stor Debat og derved muligvis skærpe de Mod-sætninger, der maatte være til Stede. Da vi gerne ønsker at vise vor Velvillie overfor Lovforslaget, afstaar vi fra enhver tidsspildende Debat om Spørgsmaal, der ligger udenfor dette Lovforslag.

P. Munch: Det er aabenbart, at de Lempelser, der foreslaas i det foreliggende Lovforslag, er en nødvendig Betingelse for, at de Indrømmelser, som den højtærede Minister gjorde ved Slutningen af forrige Samling, kan faa praktisk Betydning. Vi kan derfor anbefale Lovforslaget, ligesom det er blevet anbefalet af Ordførerne for de andre Partier. Det er vel saaledes i Øjeblikket, at Antallet af arbejdsløse er omtrent lige saa stort, som det var paa samme Tid i Fjor, i alt Fald ikke væsentligt ringere. Og selv om der maatte være nogen Tilbagegang, er Tallet mere end dobbelt saa stort som paa tilsvarende Aars-tid i Aarene forud for Krigen. Det er endvidere givet, at en saadan Højde af Arbejdsløshedstallet nu virker meget stærkere end i de nærmest foregaaende Aar, netop fordi Tilstanden har været saa længe. Derfor tror vi ikke, at det Skridt, der her foretages, vil vise sig at være tilstrækkeligt overfor den nu foreliggende Arbejdsløshed.

Men Spørgsmaalet om yderligere Skridt vil jo komme til Forhandling i Forbindelse med andre Lovforslag, og jeg skal derfor nøjes med at anbefale dette Lovforslag til hurtig Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, som Lovforslaget har faaet, og for Tilsagnet om dets hurtige Gennemførelse. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, ytrede Ønske om, at Lovforslaget maatte blive henvist til et Udvalg, for at det der kunde gennemgaa en kortvarig Behandling. Dette kan jeg naturligvis ikke have noget imod, forudsat at denne Behandling virkelig ogsaa bliver kortvarig, thi dette Lovforslags meget hurtige Vedtagelse er af stor Betydning for den endelige Ordning med Hensyn til Dispositioner, som Bestyrelsen for Arbejdsløshedsfonden i den nærmeste Fremtid skal træffe, navnlig med Hensyn til Tilstaaelse af Understøttelser til arbejdsløse til Ophold paa Kursus, tekniske Skoler, Højskoler og lignende. Disse Andragender, hvoraf der har foreligget et stort Antal, maa behandles i de allernærmeste Dage, da Skolerne staar for at aabne deres Porte for de arbejdsløse, og vi skulde nødig hindre, at saa mange som muligt udnyttede Arbejdsløstider til at søge Uddannelse, ved at dette forholdsvis let overskuelige Lovforslag kom til at henligge her paa Rigsdagen til Overvejelse længere end allerhøjest nødvendigt.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ret i, at dette Lovforslag er Udtryk for en Overenskomst, som opnaaedes i Forsommeren mellem Repræsentanter for Arbejdsløshedskasserne og Indenrigsministeren paa Foranledning af disse Arbejdsløshedskasserepræsentanter. Jeg vilde have sat stor Pris paa, om det ærede Medlem Hr. Einer Jensen vilde have erindret alle Sider af denne Overenskomst. Hvis han havde dette, vilde han ikke have kunnet holde det Foredrag, han nu holdt for os, thi Overenskomsten gik endvidere udtrykkelig ud paa, at principielle Spørgsmaal i Tilknytning til Arbejdsløsheden og Arbejdsløshedslovgivningen ikke kunde rejses ved denne Lejlighed, og det var den Betingelse, under hvilken jeg gik til Forhandlingerne med bl. a. det ærede Medlem. At han nu har fundet sig foranlediget til paa dette Punkt at bryde Overenskomsten, skal ikke friste mig til at gøre det samme, og jeg skal derfor ganske